

שיכור וזה מיתתו ואין מצין וזה שאמר שתקות
אנוש רמה והחסידי אמר שלא להתפעל מגידופים
אנוש המגדף אורך וישעיה סימן נ"א שמעו אלי
רודפי דדק יודעי ה' חיצה ופסוק שמעו אלי
יודעי דדק עם תורתי בלצם ר"מ אלשיך יפה
מאוד קם ועש פנימיות וחילוניות יע"ש היטב
וצמאיר נתיב.

ר' יוסי אומר כל המכבד התורה וכו' מדרש
שמואל וצקצרה צריות הוא כל הנצרכים
נצרכו לפעולתם קום למשוך ושור לחרוש ואדם
לעסוק בתורה כשהשלים מעשה מה שעליו נקרא
צריה שאם לא כן צריאותו ליגון וטוב הנפל ממנו
(וזה שאומרים פייני"ה צריה לא זו שהשלים אף
ציתר שאת) המכבד תורה עצמה במקום טהרה
כבוד חכמיה כבוד ספריה אכולין על דפין שלא
יצאו עכברים וכו' וכל הכבוד לעצמו כי התורה
אין צריך כבוד ולא מחוללת אם חכמת ולנת וכו'
יש אומרים על הצריות יש צריות נאות וחשובות
יש מזולזלים מאוד אם כיבד מכובד על כל הנאים
ואם לאו מחולל על כל המזולזלים.

לכבוד התורה ה' מלך גאות לבש ר"מ אלשיך
מלך צער ודס ציוס המלוכה נכנע כמו
שנאמר היום תהיה עבד להם כדי שיקבלו אותו
אצל ה' כשמלך גאות לבש מדרש שמואל לבוש
צלי אזור (כמו זופלא) ואמר פעם שנית לבש
כלומר לצישה בעלמא צלי אזור אצל ה' עוז כמו
שנאמר ה' עוז לעמו יתן התורה אז התאזר עם
אזור באותו לבוש ויראה זה שאמר אף תכון תצל
כל תמוט הגאות מעשיו הנאים והנוראים ואם
אין תורה חוזרים לתוהו ובוהו וזה שאמר אף
תכון.

רבי מאיר אומר הוי ממעט צעק ועסוק
צריך ציבור כי עולם הזה צריך
המעסקות וטורח רב סיבוב וקרח וחוס ותורה
בצל קורתו וזה שאמר תהיה ממעט צעק ויגיעה
אם תלמוד תורה וכל שכן אם תיגע קצת בתורה
אז נוטלין כל דרך ארץ ממנו והבן.

ר"מ אלשיך יפה יש משיג מעצמו ויש צלירוף
על ידי עצמו ומושל על עם ויש רק מושל וזה
שאמר לדעתי והכהן הגדול מאחיו שגדולתו רק
מאחיו את ראשו לא יפרע יגלה כי אין תלמיד
חכם ותגלה רעתו גם אויל מחרש וכו' וצגדיו
לא יפרוס ענין הסרה עיין מאיר נתיב פרע
גילוי ופרס ענין קריעה והסרה על דרך טלית
עם הארץ מרדעת לחמור כי זה כבודו עיין
מהרש"א ז"ל איזהו מכובד שמכבד הצריות אם
רצ אללם הם מתכבדים זו שנאמר כי מכבדי אני
אכבד תחלה מאין לו מעות קול ערב חכמה הכל
מאתו יתצרך נקרא יתצרך אל הכבוד מלך הכבוד
כי הוא הכבוד ומכבד לאחרים לא כמלך צער ודס
וממילא וצוי יקלו בהסר השגחה מהם והבן.

בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה וכו' עיין
מדרש שמואל על דרך הרעות והטוב
פירשתי במקום אחר צממה אנפי ועיין משל
רצ"א צב נערים אלל חייט והעיקר שכר הריצה
והשמחה כי המצוה מלבוש לך ולמה יתן לך שכר
יותר ונאמן בעל מלאכתך שישלם שכר פעולתך
בשיל המלבוש שחפרת לעצמך. הלבוש ז"ל קרא
עצמו תופר.

בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה וכו' החכם
עיניו צראשו הכסיל בחושך שעושה הולך (לא
הולך בחושך) ממדריגה למדריגה מצוה קלה
דיבור טוב עבירה קלה דיבור רע משנה זי"ן
פרק תשיעי צא צתרא המחלק נכסיו על פיו
א' צריא וא' מסוכן וכו' צני רוכל תקצרים אמן
ובגמרא שקיימו קוליס צכרם ור' אליעזר וחכמים
לשיטתם וקשה אם שמרו כל התורה רק זה
צדיקים גמורים הם ויטבלו על זה לצד רוב
זכיות צדיק אצל צני"י רוכל רכילות הנולדים ממנה
שנאת חנם חורבן צית המקדש נותן יד לקליפה
קוליס צכרם צית ישראל והבן. עיין משלים סימן
רע"ה מזה.

רבי לויטס וכו' מדרש שמואל כלל כוונתו מליץ
יתאוו האדם חשק גדול וזה יהיה רעתו
והוא אין מצין חושק אכילה גסה ומשגל וכדומה